

Bijenhouden in Amerika

Bijenhouden moet je voor je plezier doen, schrijft Steve Taber in zijn vaste rubriek in de American Bee Journal (2002/1). Stel je bent een paar jaar geleden begonnen met imkeren en je hebt nu vijf volken. Je droomt er misschien van dat aantal te verdubbelen. Dan zou ik, zegt Taber, toch eerst maar eens kijken hoe je er nu voor staat. Die vijf volken halen misschien gemiddeld tweehonderd pond (pound) honing zodat je aan duizend pond komt. Die verkoop je voor twee dollar per pond. Kijk dan naar al dat geld: je vrouw is gelukkig, je kinderen zijn gelukkig, zelfs de hond en de kat zijn gelukkig!

Maar let op. Je hebt misschien een baan met een uurloon van twintig dollar plus nog een goede ziekte-kostenverzekering en vakantiedagen. Hoeveel uur heb je aan je bijen besteed? Hoeveel geld heb je gestoken in die vijf volken? Om gemiddeld tweehonderd pond te halen heb je heel wat geld aan zaken als kasten, kunstraat, een slinger, honingzeven, ontzegelmessen, bestrijdingsmiddelen en dergelijke moeten uitgeven. En voor je vrouw en je kinderen, die ook wel eens naar de bijen willen kijken, moet je toch ook beschermende kleding aanschaffen? Wat is dan het nut van het vergroten van je aantal volken? Tot dusverre houd je toch bijen voor je plezier? Die lol zou er wel eens af kunnen gaan als je vele duizenden ponden moet oogsten en verkopen in plaats van die duizend pond.

Uitvoerig gaat Taber er dan op in wat er allemaal bij komt kijken als je je toelegt op het produceren van honing. Waarom zou je niet, als je voor de verkoop honing tekort komt, wat overnemen van een imker uit de buurt, adviseert hij; het is zaak het imkeren leuk te blijven vinden. Taber zelf houdt niet zo van honing-productie; het is zwaar werk en vergt dure investeringen. Hij doet wat hij leuk vindt: koninginnen kweken. Momenteel heeft hij ongeveer vijftig teeltkasten. Om aan voeding te komen voor deze volkjes heeft hij nog acht productievolkjes. Dit jaar gaat Taber voor het eerst kweken met zogenaamde 'Smart'-bijen, een bijensoort die resistent is tegen varroa. ('Smart' is afgeleid van Suppress Mite Reproduction.) Al het materiaal dat hij nodig heeft, zoals een cirkelzaag, werkbank, ratenkast past in zijn open carport. Als zijn acht honingvolken meer produceren dan hij voor zijn koninginnenteelt nodig heeft, vraagt hij een naburig imker de honing over te nemen. Als hij zelf trek in honing heeft, klopt hij bij zijn buurman aan. Taber besloot zijn artikel met de opmerking: 'Ik houd het

werk aan mijn bijen steeds zo simpel en plezierig mogelijk'.

N.B. Het aantal advertenties dat het Amerikaanse blad opneemt van firma's die varroa-resistente koninginnen leveren, neemt trouwens gestaag toe. Wanneer zouden we ze in 'Bijen' tegenkomen?

Een aardig internetadres voor imkers

Heeft u vragen over honingbijen? Dan kunt u ze nu onder andere kwijt bij de internetsite van de Agricultural Research Service's Carl Hayden Bee Research Center in Tucson, Arizona. De onderzoekers van deze instelling die aan dit internetadres meewerken zijn volgens de ABJ (2002/2) internationaal gewaardeerde autoriteiten op honingbijgebied. De dienst, die gratis toegankelijk is, wordt dan ook genoemd 'Expert Forum on Honey Bees'. Leuke vragen zijn er tot dusverre gesteld, zowel door beginners als gevorderden, jong en oud. Enkele voorbeelden:

- Ik heb ergens gelezen dat, aerodynamisch gezien, bijen niet gemaakt zijn om te vliegen. Maar ze kunnen het wel. Hoe zit dat?
- Kan ik bijenhouden op het dak van mijn flat?
- Hoe houd ik bijen uit mijn zwembad?
- Hoe moet je eigenlijk beginnen met bijenhouden?
- Waarom moet je een bijenkast alleen aan de buitenkant schilderen?

Ook beantwoordt het Forum vragen die gesteld worden door de meer ervaren of beroepsmatige imkers over onderwerpen als bestuiving, de biologie van de honingbij, onderzoeksresultaten van het instituut zelf, enz. Men is van plan alle vragen met de antwoorden vast te leggen in een database. Zo blijven ze dag en nacht, zeven dagen per week beschikbaar. Bij eventuele nieuwe ontwikkelingen worden de antwoorden aangepast.

Mijn eerste indruk van een en ander was heel positief. Probeert u het ook eens. Als u tenminste een beetje met Engels overweg kunt en natuurlijk met internet. Het internetadres is <http://gears.tucson.ars.ag.gov>